

[Horn.]

Al Ære og Respekt for Jord- og Betonarbejdere, der „maa Grunden under Huset grave“, som det hedder i en af vore Sange, saa er det alligevel saaledes, at disse unge har en Fantasi, som spænder over mange, mange forskellige Erhverv, baade paa Landjorden og til Søs, de er ikke indstillet paa kun at skulle blive Jord- og Betonarbejdere. Jeg tror, at vi, saaledes som Nordmændene og Svenskerne har gjort de senere Aar, skal lægge Vægt paa at sige til de unge: I skal dygtiggøre jer til en Række forskellige Opgaver. Det maa navnlig være indentor Industrifagene, de maa specialisere sig, og det maa Skolen tage tilstrækkeligt Hensyn til. Hvis vi kan skabe et saadant Indhold, kan faa Forældrene og Arbejdsgiverne og ikke mindst Nævnene i Kommunerne til at tage deres Tørn, saaledes som det er sket ved Aftenskolen, hvor en Kreds stod sammen om Skolen, tror jeg, at denne Skole vil vise sin Eksistensberettigelse stærkere, end den hidtil har gjort det.

Vi kan ogsaa her sige om vore Ungdomsorganisationer — det gælder saavel de politiske som Idrættens Organisationer —: hvad har disse Organisationer gjort for at faa deres unge Medlemmer til at gaa ind i Ungdomsskolen, hvad har de gjort for at hjælpe os med at faa fat i disse unge? Intet! Vor Skole er jo ikke Konkurrent til Ungdomsorganisationerne, men vi skulde i Fællesskab søge at hjælpe denne Kreds af unge ind i et nyttigt og fornuttigt Oplysningsarbejde. Vi kunde maaske ogsaa bede de kommunale Ungdomsudvalg, som er kommet i Gang rundt om i Landet, om endelig ikke at holde sig tilbage her; her er nok at tage fat paa, saaledes som Nordmændene f. Eks. har gjort det, idet de har tumlet med alle disse Ting og prøvet at drage Kræfterne sammen. Der er ogsaa noget for os at lære paa dette Felt. Men til syvende og sidst tror jeg, det i høj Grad er vor Lærerstand, det kommer an paa, og som jeg nævnte før, er Lærerne selv klar over, at her er et Virkefelt. Vi maa huske paa, at disse unge er usikre, de tvivler i høj Grad paa sig selv, de trænger til en støttende Haand, og hvem er efter Hjemmene nærmere til at række dem Haanden end deres gamle Skole, hvis Lærere her faar rig Lejlighed til at se, om de i Børneskolen har været mere for deres Elever end blot Læremestre i Dansk og Regning, til at konstatere, om de ogsaa har været Mennesker, som disse unge vil henvende sig til.

Vi har Eksempler paa, at unge under 15 Aar er kommet og har sagt: Kan vi ikke faa

Lov til at være med? Og det er netop, fordi det drejer sig om Lærere, de gerne vil fortsætte Samværet med. Derfor er vi taknemmelige for, at vi har faaet den Lempelse indført, at man kan gaa ned til 14 Aar. Det er et stort Fremskridt. Hvis man kan skabe en Lærerstab, som ikke alene er Lærere, men ogsaa Mennesker, og som kan fortsætte Arbejdet fra den eksamensfri Mellemskole, tror jeg paa, at der er en Fremtid for denne Skole, og mit Parti har derfor fortsat Troen paa, at denne Skole har en Værdi, som maa plejes og passes.

Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke komme ind paa her; jeg kan stort set henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har sagt. Blot skal jeg tilføje — hvad jeg ogsaa sagde under min Omtale af Aftenskolelovforslaget —, at naar Minimumselevtallet nu nedsættes til 8, er Grænsen naaet for, hvad der er rimeligt; skulde man ned herunder, melder Spørgsmaalet sig saavel for Stat som for Kommuner, om man ikke skal sende disse unge paa Ungdomskostskole. Disse Ungdomskostskoler har jo vist sig — jeg har selv haft Lejlighed til at være med i Ledelsen af en paa Fyn — at være en særdeles værdifuld Skoleform. Omkostningerne ved at drive en Skoleform med 8 Elever og derunder er saa store, at det er tvivlsomt, om det er forsvarligt at gaa saa langt ned, men nu kan man jo prøve det, og saa kan vi vende tilbage til Sagen.

Sluttelig skal jeg sige, at jeg godt kunde have tænkt mig, at Sløjd var blevet vurderet paa en anden Maade. Jeg ved, at man hidtil har ment, at Sløjd var noget, som ikke førte nogen ind i noget Erhverv, men vi, der er opdraget i Industrierhvervene og har prøvet at arbejde paa et Værksted, ved, at Sløjdundervisningen netop fremkalder en Række af de Egenskaber, som de unge i høj Grad har Brug for inden for Industrifagene. Det gælder maaske ikke Jord- og Betonarbejderne, men i Industrifagene er der Brug for Folk, som har Troen paa, at de kan udrette noget. En af de Ting, man naar ved Sløjdundervisningen, er at faa de unge til at forstaa, at de har Skaberevne. Hvis det er den rigtige Lærer, der underviser, kan de opnaa en vis Færdighed i Nøjagtighed, og en af de Ting, Industrierhvervene lægger stærk Vægt paa, er, at Hjælpearbejderne forstaa, hvad Nøjagtighed betyder. I Metalindustrien er det afgørende for Millioner og atter Millioner, at Arbejderne forstaa Betydningen af en vis Nøjagtighed, og derfor vil jeg gerne have, at man ogsaa ser paa de Lempelser, der her er Tale om over for det erhvervsbetonede Arbejde, at man ogsaa i de